

אזכור את שרכשתי ממך,
 את יד הנפחים האיתנה
 שבהלמות פטיש
 חישלה וכופפה פלדה
 ובהינף אחד
 מחכקת ומלטפת ומרגיעה
 ראש ילד קטן.
 קסמו לי מאבקיך על עקרונות
 מאבקים ללא לאות
 על יושר כבוד וכנות.
 ניחנת באבחנה דקה,
 ביכולת ניתוח מרשימה,
 איש ספר ובקיאות בתורה.
 נודעת כאיש אירוח וחברה
 לכבי פתוח ורגיש
 אשר צחוק וגאווה
 מתערבבים בדמעה
 אך בשכילי היית אבי.

בשנת ה-90 לחייך
 הלכת לעולמך,
 ואני בנך הצעיר
 חייתי את חייך.
 אשב לי ואחשוב עליך
 אזכור לי ואכתוב אליך,
 על הרהורי לבך על מאוויך
 על הצלחותיך האישיות
 ששימחו אותך בקטן,
 על הגאווה בצאצאך
 ששימחה אותך בגדול,
 על קשר חזק שהחזיק
 בינינו בשנותיך האחרונות,
 על מרחק גילים רב
 בין אב מחבגר לבנו הצעיר
 אשר החקצר למטחווי יד
 שלחצנו זה לזה.
 על חיבוק ואחיזה
 שעם מותך נפרמו
 למרחבי אין קץ

אריק (בן)

